

[Statsministeren.]

faste Voldgiftsret. Ja, det er jo kun en Enkelthed. Hvis det skulde være mere tiltalende, at man fik to Medlemmer i Stedet for eet Medlem fra Den faste Voldgiftsret, kan det næppe være afgørende. Jeg har ment, at det var ønskeligt, at denne Voldgiftsret blev saa lille som muligt, og har derfor stillet Forslaget, saaledes som det er sket.

Jeg takker for den Tilslutning, som dog i nogen Maade er blevet Forslaget til Del.

Otto Jensen: Jeg takker den højtærede Statsminister for det Svar, han har givet mig paa det Spørgsmaal, jeg stillede.

Da der er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling af Sagen, skal jeg ikke forlænge Debatten, idet vi jo kan tale om Tingene i det Udvalg, som man altsaa maa forudsætte vil blive nedsat. Der er dog en enkelt Bemærkning, jeg gerne vil gøre, fordi man saa stærkt er gaaet imod mig og har sagt, at det var en Utilbørighed, saadan som jeg talte, og at jeg havde forsøgt at binde Voldgiftsretten paa Forhaand. Jeg vil hertil gerne sige, at en saa fredsommelig Mand, som jeg er, begaar ikke, saa vidt jeg kan undgaa det i hvert Fald, nogen Art af Utilbørighed, og jeg har heller ikke udtalt mig paa en saadan Maade, at man kan sige, at jeg har forsøgt at binde Voldgiftsretten paa Forhaand. Det er ganske klart, at Voldgiftsretten er frit stillet, det er givet, men jeg har udtalt min Tro paa, ikke at Mæglingsforslaget bliver gennemført uændret — det har jeg ikke udtalt mig om —, men at de fattigste Arbejdere i Landet ikke fortsat skulde være stillet meget daarligere end andre og slet intet Dyrtdstillæg opnaa, og jeg synes ikke, der er nogen som helst Urimelighed eller Utilbørighed i at fremsætte sin gode Tro netop paa Voldgiftsrettens Uvildighed og Retsind i saa Henseende.

Hvad angaar selve Diskussionen om Landarbejdernes Forhold i det hele taget, skal jeg heller ikke forlænge den. Jeg var noget forbavset over det ærede Medlem Hr. Victor Larsens Udtalelser dér. Jeg husker, at det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, har udtalt sig om disse Forhold paa en ganske anderledes skarp og maaske mere rammende Maade, end jeg gjorde i de spagfærdige Udtalelser, jeg ved denne Lejlighed fremsatte.

Dagsordenen finder jeg ikke nogen Anledning til at komme ind paa, lige saa lidt som de Forsøg, der fra en bestemt Side er gjort paa at ville bestemme, hvilke Ordførere den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe vælger.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Rager mente ikke, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og undertegnede var tilstrækkeligt kvalificerede til at udtale sig om disse Spørgsmaal og bebrejde det ærede Medlem Hr. Otto Jensen de Udtalelser, han havde fremsat. Jeg kan svare det ærede Medlem, med at sige, at jeg anerkender ikke det ærede Medlems Ret til at træffe Afgørelse om, hvad vi er berettigede til og ikke berettigede til her fra dette Sted. Det træffer vi Afgørelse om selv over for vor egen Samvittighed.

Jeg udtrykte mig i øvrigt paa den Maade, at jeg sagde, at vi maatte ønske, at den Afgørelse, der blev truffet, blev truffet af en virkelig uvildig Domstol. Jeg sagde endvidere, at der var flere Hensyn at tage. Der var Hensynet til Arbejdernes Vilkaar og Levestandard i det hele, men der var ogsaa Hensynet til, at man ikke bebyrdede Erhvervene med saa store Omkostninger, at det vilde bevirke en Indskrænkning i Beskæftigelsen, hvilket til syvende og sidst vilde ramme Landarbejderne haardest. Jeg tror da ogsaa, at alle her i denne Sal og mange andre Steder i disse Dage vil erkende, at det at skaffe Beskæftigelse er betydeligt vigtigere end at opretholde, eventuelt forhøje, nogle Tariffer, som ikke kan holde i det lange Løb. Disse almindelige Betragtninger tror jeg man gør vel i at anlægge, ogsaa naar der skal træffes Afgørelse i disse vigtige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at Venstre maatte jo vide, hvordan Vilkaarene for Landbruget er. Ja, det har vi vidst længe, det har vi ikke lagt Skjul paa, det har vi talt om gennem Tiderne. Resultatet er ikke blevet synderlig bedre, fordi Bondepartiet har været inde paa den samme Linie. Vi er jo ikke naaet synderlig længere indtil dette Øjeblik.

Den højtærede Statsminister var forbavset over den Modstand, det havde vakt bl. a. hos Partiet Venstre, at Forligsmanden eller en Repræsentant for Forligsinstitutionen — det ærede Medlem Hr. Otto Jensen var inde paa, at det burde være Forligsmanden — var det tredie Medlem af Voldgiftsretten. Jeg synes ikke, den højtærede Statsminister kan være forbavset over, at vi bestemt hævder, at det maa være virkelig uvildige Mænd, der træffer denne Afgørelse. Da nu Forligsinstitutionen har udarbejdet dette Forslag, er gaaet ind for dette Forslag, saa er man dér paa Forhaand bundet af Hensynet til den Opfattelse, som man har haft og vel fremdeles har, at dette Forslag vil være det eneste fornuftige